

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

P7_TA(2013)0026

Modernizacja pomocy państwa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa (2012/2920(RSP))

(2015/C 440/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 109,
 - uwzględniając wniosek Komisji w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 659/1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (COM(2012)0725),
 - uwzględniając wniosek Komisji w sprawie rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa oraz rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego (COM(2012)0730),
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Unowocześnienie unijnej polityki w dziedzinie pomocy państwa” (COM(2012)0209),
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów przyjętą na 98. sesji plenarnej, która odbyła się w dniu 29 listopada 2012 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 15/2011 zatytułowane „Czy procedury Komisji zapewniają skuteczne sprawowanie kontroli pomocy państwa?”,
 - uwzględniając Porozumienie ramowe z dnia 20 października 2010 r. w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską ⁽¹⁾ (zwane dalej „porozumieniem ramowym”), w szczególności jego ust. 15,
 - uwzględniając pytanie skierowane do Komisji w sprawie nowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa (O-000213/2012 – B7-0102/2013),
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Komisja przedstawiła wnioski w sprawie dwóch rozporządzeń dotyczących realizacji programu unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa, przyjmując za ich podstawę prawną art. 109 TFUE; mając na uwadze, że wymieniona podstawa prawna nie przewiduje procedury współdecyzji, lecz jedynie konsultację z Parlamentem;
- B. mając na uwadze, że celem wniosków jest skupienie zasobów na ocenie ważniejszych przypadków pomocy, nie zaś rozpatrywanie drugorzędnych przypadków i drobnych skarg, które nie mają żadnego wpływu na handel między państwami członkowskimi;
- C. mając na uwadze, że wnioski, a w szczególności zmiana rozporządzenia proceduralnego (WE) nr 659/1999, dotyczą zasad kontrolowania przez Komisję decyzji podejmowanych przez wybrane organy krajowe i lokalne oraz mając na uwadze, że istnieją w związku z tym poważne argumenty przemawiające za tym, aby Parlament sprawował demokratyczny nadzór nad tymi dokumentami;
- D. mając na uwadze, że Parlament powinien uczestniczyć w przygotowaniu takich wniosków, jak przewiduje ust. 15 porozumienia ramowego między Parlamentem i Komisją;
1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji dotyczący unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa oraz nowe wnioski Komisji w sprawie rozporządzeń; wzywa jednak Komisję do dopilnowania tego, aby stymulowanie wzrostu gospodarczego, będące jednym z ogólnych celów przedmiotowej reformy, nie przyczyniło się ponownie do zwiększenia długu publicznego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 20.11.2010, s. 47.

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

2. podkreśla, że potrzebna jest mniejsza, ale lepiej ukierunkowana pomoc państwa, która kładzie słabszy nacisk na wydatki publiczne i nie zakłóca konkurencji, a jednocześnie wspiera przejście do gospodarki opartej na wiedzy;
3. podkreśla, że pomoc państwa należy planować w sposób sprzyjający rozwojowi usług, wiedzy i infrastruktury jako takich, a nie wspierający konkretne przedsiębiorstwa;
4. podkreśla fakt, że podstawową rolą kontroli pomocy państwa jest zapewnienie równych warunków działania na rynku wewnętrznym; z zadowoleniem przyjmuje pakiet reform, których celem jest unowocześnianie polityki w dziedzinie pomocy państwa, jako podstawę trwającego procesu unowocześniania polityki konkurencji; apeluje o terminowe wdrożenie tego pakietu reform;
5. dostrzega rolę, jaką pomoc państwa, umożliwiona przez specjalny system kryzysowy, odgrywa w przeciwdziałaniu kryzysowi; dostrzega również, że właściwe stosowanie i kontrolowanie pomocy państwa odegra ważną rolę w osiągnięciu celów unijnej strategii wzrostu „Europa 2020”;
6. podkreśla, że polityka konkurencji musi umożliwiać odpowiednie wspieranie przez państwo ekologicznej transformacji gospodarki, w szczególności w odniesieniu do odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej, oraz że nowe wytyczne powinny opierać się na tej przesłance;
7. podziela zdanie Komisji, że należy przyspieszyć procedury pomocy państwa, aby umożliwić skoncentrowanie się w większym stopniu na skomplikowanych przypadkach, które mogą wywierać poważny wpływ na konkurencję na rynku wewnętrznym; odnotowuje wniosek Komisji dotyczący zwiększenia jej kompetencji decyzyjnych w odniesieniu do rozpatrywania skarg; wzywa Komisję do przedstawienia szczegółowych kryteriów odróżniania w tym kontekście przypadków ważnych od mniej ważnych; wskazuje, że odpowiednim sposobem dokonywania takich rozróżnień byłoby ustanowienie wyższych progów w rozporządzeniu de minimis oraz rozszerzenie kategorii horyzontalnych w rozporządzeniu upoważniającym i ogólnym rozporządzeniu w sprawie wyłączeń blokowych;
8. zauważa, że cele te wyznaczano już wielokrotnie w przeszłości i stanowiły one podstawę dokonanych przeglądów prawa dotyczącego pomocy państwa, ale zważywszy na to, że obecnie niezbędne są wspomniane nowe wnioski, wydaje się, iż cele te nie zostały w pełni zrealizowane;
9. wyraża nadzieję, że tym razem wnioski osiągną założone cele, ale jednocześnie nie zniechęca osób wnoszących skargi do zwracania uwagi Komisji na poważne przypadki zakłócenia konkurencji;
10. odnotowuje wyrażony przez Komisję ogólny zamiar zwolnienia większej liczby środków z obowiązku zgłaszania; zauważa w szczególności, że wniosek Komisji przewiduje objęcie rozporządzeniem upoważniającym pomocy przyznawanej na kulturę oraz pomocy na naprawę szkód spowodowanych przez klęski żywiołowe; podkreśla jednak, że państwa członkowskie będą musiały zapewnić zgodność ex ante środków de minimis oraz programów objętych wyłączeniem grupowym z zasadami pomocy państwa w celu zachowania dostatecznego poziomu kontroli, przy czym Komisja w dalszym ciągu będzie przeprowadzać kontrolę ex post takich przypadków; podkreśla, że nie może to prowadzić do zwiększenia pomocy państwa; wzywa Komisję do zadbania o ograniczanie pomocy państwa w perspektywie długoterminowej;
11. podkreśla fakt, że Komisja musi zapewnić lepszą wymianę z państwami członkowskimi pod względem jakości i terminowości przedstawiania informacji oraz przygotowania zgłoszeń; podkreśla, że skuteczne systemy krajowe muszą zapewniać zgodność środków pomocy państwa wyłączonych z obowiązku zgłoszenia ex ante z prawem UE;
12. zauważa, że jak dotąd wyłącznie państwa członkowskie dostarczają informacji istotnych w przypadkach kontroli pomocy państwa; zwraca się do Komisji o ocenę tego, czy będą potrzebne dodatkowe zasoby ludzkie w celu rozszerzenia jej narzędzi służących do gromadzenia informacji oraz umożliwienia Komisji otrzymywania informacji bezpośrednio od uczestników rynku;
13. wyraża głębokie zaniepokojenie ustaleniami Trybunału Obrachunkowego, który stwierdził, że Komisja nie podejmuje prób systematycznego wykrywania niezgłoszonych środków pomocy ani kompleksowej oceny ex post dokonanych kontroli pomocy państwa; zwraca się o dodatkowe wyjaśnienia dotyczące 40 % przypadków pomocy państwa – które mogą budzić wątpliwości – udzielonej na mocy rozporządzeń w sprawie wyłączeń grupowych; podkreśla szczególne trudności, jakie stwarza to dla nowych podmiotów oraz dla małych i średnich przedsiębiorstw, a także destabilizujący wpływ na konkurencję;

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

14. nalega, aby w kontekście unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa Komisja zajęła się wyżej wymienionymi kwestiami oraz dopilnowała, aby ewentualne ograniczenie monitorowania *ex ante* zgłoszeń zrekompensowała skuteczna i surowa kontrola *ex post* przeprowadzana przez Komisję w celu zapewnienia odpowiedniej zgodności;
15. ubolewa, że podstawa prawna nowych wniosków, art. 109 TFUE, przewiduje jedynie konsultacje z Parlamentem, a nie procedurę współdecyzji, jak ma to miejsce w innych obszarach integracji rynku i regulacji gospodarczych w następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony;
16. jest przekonany, że nie można tolerować takiego deficytu demokracji w odniesieniu do wniosków, które dotyczą środków sprawowania przez Komisję nadzoru nad decyzjami i aktami przyjmowanymi przez wybrane organy krajowe i lokalne, zwłaszcza gdy chodzi o związane z prawami podstawowymi usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym;
17. proponuje przezwycięzenie tego deficytu w drodze ustaleń międzyinstytucjonalnych oraz skorygowanie go przy okazji zmiany Traktatu w przyszłości;
18. wzywa Komisję i Radę, aby w międzyczasie w jak największym stopniu uwzględniły propozycje zmian, które Parlament wnosi w ramach procedury konsultacji;
19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0027

Ofiary niedawnych pożarów w zakładach włókienniczych, zwłaszcza w Bangladeszu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie ofiar niedawnych pożarów w zakładach włókienniczych, zwłaszcza w Bangladeszu (2012/2908(RSP))

(2015/C 440/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską a Bangladeszem z 2001 r.,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽¹⁾ oraz w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) pt. „Globalizacja praw socjalnych: Międzynarodowa Organizacja Pracy i dalsze działania”,
- uwzględniają sprawozdanie MOP pt. „Praca na obszarze globalnego Południa: wyzwania i alternatywy dla pracowników”,
- uwzględniając sprawozdanie MOP pt. „Globalizacja, uelastycznienie i warunki pracy w krajach Azji i Pacyfiku”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie polityki przemysłowej w erze globalizacji ⁽³⁾,
- uwzględniając uaktualnione wytyczne OECD z 2011 r. dla przedsiębiorstw międzynarodowych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 101.

⁽³⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 131.